

ZARZADZENIE Nr 71/11
WÓJTA GMINY DOBRCZ
z dnia 2 listopada 2011 r.

**w sprawie wprowadzenia „Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego” w Urzędzie Gminy w Dobrczu,
ul. Długa 50.**

Na podstawie art 4 ust. 1 dnia 24 stycznia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz.U. z 2009 r. nr 178, poz. 1380 ze zmianami) oraz paragraf 6 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków i innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. z 2010 r. Nr 109, poz. 719)

Zarządzam, co następuje:

- § 1.** W celu zapewnienia właściwego stanu ochrony przeciwpożarowej, wprowadzam jako obowiązującą w budynku Urzędu Gminy w Dobrczu, ul. Długa 50 „Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego” stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.
- § 2.** Zobowiązuję podległych pracowników Urzędu Gminy w Dobrczu, ul. Długa 50 do:
1. Zapoznania się z treścią przedmiotowej instrukcji w terminie 30 dni od daty podpisania zarządzenia. Przyjęcie do wiadomości postanowień instrukcji pracownicy potwierdzają własnoręcznym podpisem.
 2. Przestrzegania przez podległych pracowników postanowień niniejszej instrukcji.
- § 3.** Nowo przyjmowani pracownicy są zapoznawani z Instrukcją podczas szkolenia stanowiskowego.
- § 4.** Traci moc Zarządzenie Wójta Gminy Dobrcz Nr 72/09 z dnia 20 listopada 2009 r. w sprawie wprowadzenia „Instrukcji bezpieczeństwa Pożarowego” w Urzędzie Gminy w Dobrczu.
- § 5.** Nadzór nad prawidłowym wdrażaniem i przestrzeganiem postanowień instrukcji powierzam insp. ochrony p. poż p. Dariuszowi Karbowskiemu.
- § 6.** Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

WÓJT
Gminy Dobrcz
[Podpis]
mgr inż. Krzysztof Szala

Załącznik Nr 1
do Zarządzenia Wójta Gminy Dobrcz Nr. 71/11

I N S T R U K C J A

BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

DLA

URZĘDU GMINY w DOBRCZU
ul. Długa 50

OPRACOWAŁ:
insp. ochrony p.poż.
Dariusz Karbowski

Dobrcz, 2011 r.

SPIS TREŚCI

1. ZAGADNIENIA PODSTAWOWE

1.1 Ustalenia organizacyjne	str. 1
1.2 Charakterystyka obiektu	str. 2
1.3 Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru	str. 5
1.4 Obowiązki pracowników	str. 9
1.5 Warunki przechowywania materiałów niebezpiecznych pożarowo	str.10
1.6 Warunki użytkowania instalacji technicznych budynku	str.12
1.7 Formuły stosowane w zagadnieniach przeciwpożarowych	str.14
1.8 Wykaz obowiązujących norm i przepisów	str.16

2. SPOSÓB PODDAWANIA PRZEGLĄDOM TECHNICZNYM STOSOWANYCH W OBIEKTACH URZĄDZEŃ P.POŻ ORAZ INSTALACJI TECHNICZNYCH I ICH WYKORZYSTANIA

2.1 Gaśnice	str.18
2.2 Przeznaczenie gaśnic	str.19
2.3 Zasady praktycznego użycia gaśnic	str.20
2.4 Sposoby poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie gaśnic	str.22

3. OGÓLNE ZASADY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA

3.1 Instrukcja postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia	str.25
3.2 Alarmowanie	str.27
3.3 Obowiązki organizowania akcji ratowniczo-gaśniczej	str.28
3.4 Obowiązki osób biorących udział w akcji ratowniczo-gaśniczej	str.28
3.5 Podstawowe zasady gaszenia pożarów	str.29
3.6 Zabezpieczenie pogorzeliska	str.29

4. SPOSOBY WYKONYWANIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

str.30

5. EWAKUACJA

str.35

5.1 Organizacja ewakuacji	str.36
5.2 Czynności po podjęciu ewakuacji	str.38
5.3 Zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas ewakuacji	str.40
5.4 Obowiązki pracowników urzędu po ogłoszeniu alarmu ewakuacyjnego	str.40
5.5 Ogólna organizacja ćwiczeń organizacyjnych	str.41
5.6 Sprawdzenie warunków ewakuacji z budynku urzędu	str.42

6. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

6.1 Zaznajamianie pracowników z Instrukcją Bezpieczeństwa Pożarowego	str.43
6.2 Przepisy dotyczące obiektu	str.44

1. ZAGADNIENIA PODSTAWOWE

1.1 Ustalenia organizacyjne

Na podstawie art. 237 Kodeksu Pracy oraz § 6 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. z 2010 Nr 80, poz. 563) właściciele, zarządcy lub użytkownicy obiektów bądź ich części stanowiących odrębne strefy pożarowe, przeznaczonych do wykonywania funkcji użyteczności publicznej /.../, opracowują instrukcje bezpieczeństwa pożarowego zawierające:

1. Warunki ochrony przeciwpożarowej , wynikające z przeznaczenia obiektu, sposobu użytkowania ,prowadzonego procesu technologicznego i jego warunków technicznych, w tym zagrożenia wybuchem;
2. Sposób poddawania przeglądów technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic;
3. Sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;
4. Sposoby wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeśli takie prace są przewidywane;
5. Sposoby praktycznego sprawdzania warunków ewakuacji ludzi;
6. Sposoby zaznajamiania użytkowników obiektu z treścią przedmiotowej instrukcji oraz z przepisami przeciwpożarowymi.

Zgodnie z § 6.3 / cytowanego powyżej rozporządzenia, Instrukcja bezpieczeństwa Pożarowego powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

Wykonanie ww. zalecenia i zapoznanie pracowników z instrukcją w znacznym stopniu przyczyni się do poprawy bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie.

Ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, mienia oraz środowiska przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem poprzez : zgodnie z Ustawą o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. 2002 r, Nr 147. p. 1229).

1. zapobieganie powstawania i rozprzestrzeniania się pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.
2. zapewnienie sił i środków do zwalczania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.
3. prowadzenie działań ratowniczych.

1.2 Charakterystyka obiektu

Budynek administracyjny Urzędu Gminy w Dobrczu jest obiektem wolnostojącym dwukondygnacyjnym. Zlokalizowany jest przy ulicy Długiej 50 w Dobrczu . Dostęp z 3 stron jest otwarty, bez stałego ogrodzenia, częściowo żywopłot.

Wysokość budynku wynosi 7,5 m, strop położony jest na belkach drewnianych. Za tym obiektem (od strony zachodniej) znajduje się budynek Urzędu Stanu Cywilnego, również dwukondygnacyjny, pracuje w nim 7 osób. Budynek ten jest wykonany z materiałów niepalnych, pomiędzy nimi znajduje się parking.

Budynek Urzędu Gminy zbudowany jest z materiałów niepalnych (cegła, pustaki), stropy betonowe. Teren wokół płaski, zagospodarowany i utwardzony. Okna w ramach plastikowych. Na pierwszej kondygnacji zamontowane szyby antywłamaniowe.

Klasa bezpieczeństwa pożarowego obu budynków to ZL III zagrożenia ludzi. Od strony północnej w budynku Urzędu Gminy jest wydzielona część mieszkalna.

Budynek stanowi jedną strefę pożarową. Nie posiada elementów oddzielenia pożarowego. Klatki schodowe nie są wydzielone.

Układ komunikacyjny stanowi klatka schodowa: wejście główne zlokalizowane jest od ulicy Długiej (strona wschodnia budynku), na stronie północnej znajduje się wejście z podjazdem dla osób niepełnosprawnych, i trzecie wejście od strony zachodniej, wychodzące na dziedziniec wewnętrzny i USC.

Budynek wyposażony jest w następujące instalacje:

- wodno-kanalizacyjną
- elektryczną
- telefoniczną
- komputerową
- centralnego ogrzewania (kotłownia olejowa oddalona o około 120 w budynku OSP Dobrcz). Na dachu jest ponadto zamontowana niewielka antena podłączona do krótkofalówki zarządzania kryzysowego.

W budynku Urzędu Gminy pracuje około 35 pracowników, w którym w godzinach urzędowania włącznie z petentami przebywa do 50 osób.

Analizując warunki konstrukcyjne i funkcjonalne obiektu można założyć, że potencjalnymi źródłami powstania pożaru lub innego zagrożenia mogą być:

1. wady oraz awaryjny stan pracy instalacji i urządzeń elektrycznych , w tym:
 - niewłaściwe wykonanie lub stosowanie niewłaściwych urządzeń elektrycznych, w tym:
 - a. stosowanie prowizorycznych instalacji i urządzeń,

- b. brak bieżącej i okresowej konserwacji,
- c. przeciążenie spowodowane włączeniem dużej ilości odbiorników energii do jednego obwodu elektrycznego,
- d. niezachowanie odpowiednich odległości elektrycznych urządzeń grzewczych i żarowych punktów świetlnych od materiałów palnych,
- e. pozostawienie bez dozoru włączonych odbiorników energii elektrycznej, nie przystosowanych do ciągłej eksploatacji,
- f. eksploatacja urządzeń ogrzewczych niezgodnie z zaleceniami producenta.

2. Używanie ognia otwartego, w tym:

- używanie otwartego ognia , palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon w miejscach do tego celu przeznaczonych,
- nieprzestrzeganie zasad bezpieczeństwa podczas prowadzenia prac naprawczych lub remontowo-budowlanych polegających na spawaniu, cięciu, rozgrzewaniu substancji, malowaniu i klejeniu z użyciem materiałów niebezpiecznych pożarowo,
- zaprószenie ognia.

3. Wady techniczno-budowlane oraz awaryjny stan pracy urządzeń i instalacji grzewczej na paliwo ciekłe (olej opałowy) oraz użytkowanie uszkodzonych przewodów kominowych. W prawidłowo pracującej instalacji zagrożenie to jest znikome. Zagrożenia mogą powstać przede wszystkim z braku należytej dbałości o instalację i urządzenia (wystąpienie nieszczelności) oraz w awaryjnym stanie pracy urządzeń i instalacji.

4. Wadliwy, awaryjny stan pracy oraz niewłaściwa eksploatacja kuchenki zasilanej z butli z gazem płynnym.

5. Nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych,

6. Umyślne podpalenie.

Głównymi drogami rozprzestrzeniania się ognia w obiekcie będą:

- palne elementy budynku
- palny wystrój wnętrz i wyposażenie pomieszczeń, np. regały, biurka, krzesła
- palne materiały znajdujące się w budynku, np. papier,
- izolacja przewodów i kabli elektrycznych oraz wyroby z tworzyw sztucznych, które dodatkowo w procesie palenia wydzielają toksyczne gazy.

1.3 Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru

Do podstawowych obowiązków zarządcy obiektu (Wójta Gminy Dobrcz) i wszystkich pracowników należy zapobieganie możliwości powstania pożaru.

W tym celu konieczne jest użytkowanie obiektu zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi w dokumentacji projektowej, Polskich Normach, przepisach przeciwpożarowych i budowlanych oraz innych przepisach dotyczących tego typu obiektu.

Czynności zabronione i obowiązki z zakresu ochrony przeciwpożarowej określa w większości rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. oraz z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków , i innych obiektów budowlanych i terenów.

Zgodnie z w/w rozporządzeniami w obiektach oraz na terenach przyległych do nich jest zabronione wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego

rozprzestrzenianie się utrudnia prowadzenie działań ratowniczych lub ewakuacji, a w szczególności:

1. używanie otwartego ognia , palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon występujących materiałów:

- w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 grudnia 2005 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.U. z 2005 r. Nr 263, poz. 2203),

- w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo,

- miejscach występowania innych materiałów palnych, określonych przez zarządcę obiektu i oznakowanych zgodnie z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa;

2. użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź niepoddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikającymi z przepisów prawa budowlanego , jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu, bądź rozprzestrzeniania się ognia.

3. rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 metrów od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie , przeznaczone do tego celu podgrzewacze;

4. rozpalanie ognisk lub wysypywanie gorącego popiołu i żużla, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów oraz w mniejszej odległości od tych obiektów niż 10 m,
5. składowanie poza budynkami, w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu;
6. użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta;
7. stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 metra od żarówki;
8. instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu
9. składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości.
10. Lokalizowanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;
11. składowanie materiałów palnych na nieużytkowych poddaszach oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach;
12. zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie:

a) gaśnic

b) wyjść ewakuacyjnych

c) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego.

Ponadto do zarządcy obiektu należy:

1. wyposażyć obiekt w wymagane gaśnice,
2. utrzymywać gaśnice w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej,
3. umieścić w widocznych miejscach instrukcje postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych,
4. oznakować znakami zgodnymi z Polskimi Normami dotyczącymi znaków bezpieczeństwa:
 - a) drogi ewakuacyjne oraz pomieszczenia , w których w myśl przepisów techniczno-budowlanych wymagane są co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,
 - b) miejsca usytuowania przeciwpożarowego (głównego) wyłącznika prądu,
 - c) pomieszczenia w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,
 - d) pomieszczenia, w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,
 - e) miejsce zbiórki do ewakuacji oraz miejsca lokalizacji kluczy do wyjść ewakuacyjnych.
5. przygotować obiekt do prowadzenia akcji ratowniczej:
6. utrzymywać obiekt i teren zewnętrzny w należyтым porządku i czystości – wyznaczyć odpowiednie miejsce na usuwanie palnych odpadów i śmieci, (wyposażyć go w niepalne pojemniki, a następnie systematycznie je usuwać).
7. stosować do ochrony przeciwpożarowej sprzęt, urządzenia, elementy, środki i instalacje posiadające certyfikaty CNBOP i/lub ITB:
8. organizować szkolenia pracowników z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
9. prace remontowe na terenie obiektu kwalifikowane do prac niebezpiecznych pod względem pożarowym prowadzić w oparciu o wytyczne prowadzenia prac pożarowo niebezpiecznych.

10. powierzyć czynności z zakresu ochrony przeciwpożarowej osobie posiadającej odpowiednie kwalifikacje, zgodne z wymaganiami przepisów.
11. współpracować z Komendą Wojewódzką i Miejską Strażą Pożarną w Bydgoszczy oraz podejmować działania na rzecz poprawy stanu bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie.

1.4 Obowiązki pracowników

Wszyscy pracownicy bez względu na zajmowane stanowisko ponoszą odpowiedzialność za przestrzeganie podstawowych zasad i przepisów w zakresie ochrony przeciwpożarowej. Kierownicy komórek organizacyjnych i podlegli pracownicy obowiązani są zabezpieczyć własne stanowisko pracy przed zagrożeniem pożarowym i innym miejscowym zagrożeniem. Każdy pracownik powinien posiadać:

- znajomość zagrożenia pożarowego występującego w obiekcie,
- znajomość zasad postępowania na wypadek powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia , a w szczególności zasad ewakuacji ludzi oraz dróg i środków ewakuacji,
- znajomość miejsc usytuowania gaśnic oraz przeciwpożarowego (głównego) wyłącznika prądu,
- praktyczną znajomość obsługi gaśnic znajdujących się na wyposażeniu obiektu.

Każdy pracownik ma obowiązek:

- udziału w akcji ratowniczo-gaśniczej i podporządkowania się poleceniom kierującego akcją, jeżeli nie zagraża to jego zdrowiu i życiu , niezwłocznego zgłaszania zarządcy obiektu (Wójtowi Gminy Dobrcz) lub osobie zastępującej go usterek mogących spowodować pożar lub inne zagrożenie

-udziału w szkoleniach przeciwpożarowych,

-przestrzegania przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej i postanowień przedmiotowej instrukcji oraz przepisów wewnętrznych (jeżeli zostały wprowadzone przez Wójta Gminy Dobrcz).

Każdy pracownik ma obowiązek przestrzegania zakazu:

-używania na terenie obiektu ognia otwartego z wyjątkiem miejsc do tego celu wyznaczonych,

-gromadzenia i przechowywania materiałów palnych w miejscach do tego celu nieprzeznaczonym,

-utrudniania dostępu do gaśnic oraz wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego.

1.5 Warunki przechowywania materiałów niebezpiecznych pożarowo.

1. Pod pojęciem materiałów niebezpiecznych pożarowo należy rozumieć następujące materiały niebezpieczne:

- gazy palne
- ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,16 K (55 C)
- materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne
- materiały wybuchowe i pirotechniczne
- materiały zapalające się samoczynnie w powietrzu
- materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji
- materiały mające skłonności do samozapalenia.

2. Spośród wymienionych materiałów niebezpiecznych w pomieszczeniach budynku urzędu mogą znajdować się niewielkie ilości cieczy palnych o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55 C), przeznaczone do celów gospodarczych i konserwacyjnych.

3. w przypadku przechowywania w budynku materiałów niebezpiecznych w postaci cieczy palnych, należy przestrzegać zasady, że nie mogą one być przechowywane w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz w pomieszczeniach ogólnie dostępnych.

4. Wszystkie czynności związane z używaniem i przechowywaniem materiałów niebezpiecznych pożarowo należy wykonywać wg wskazań ich producenta, w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu.

5. Ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55 C) przechowywać wyłącznie w pojemnikach przygotowanych do tego celu, wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia i zabezpieczonych przed stłuczeniem.

W budynku urzędu zabronione jest stosowanie:

1. materiałów łatwo zapalnych do wykończenia wnętrz, których produkty rozkładu termicznego są bardzo toksyczne lub intensywnie dymiące,

2. materiałów i wyrobów budowlanych łatwo zapalnych na drogach komunikacji ogólnej,

3. okładzin sufitów oraz sufitów podwieszanych wykonanych z materiałów innych niż niepalnych lub niezapalnych, nie kapiących i nie odpadających pod wpływem ognia.

4. łatwo zapalnych przegród, stałych elementów wyposażenia i wystroju wnętrz oraz wykładzin podłogowych w pomieszczeniach przeznaczonych do jednoczesnego przebywania ponad 50 osób.

1.6 Warunki użytkowania instalacji technicznych budynku

1. Użytkowanie instalacji niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem, powodujący możliwość powstania lub rozprzestrzeniania się pożaru jest zabronione.
2. Instalacje w budynku powinny być poddawane okresowym, polegającym na sprawdzeniu ich stanu technicznego w terminach i na zasadach określonych obowiązującymi przepisami i Polskimi Normami.
3. Okresowa kontrola stanu technicznej sprawności instalacji elektrycznej, obejmująca m.in. pomiary rezystancji izolacji przewodów, pomiary napięć i obciążeń, sprawdzenie skuteczności działania ochrony przeciwpożarowej, pomiar rezystancji uziemień, sprawdzenie skuteczności działania ochrony przeciwpożarowej, pomiar rezystancji uziemień roboczych ochronnych oraz sprawdzenie ciągłości przewodów ochrony, powinna być dokonywana nie rzadziej niż co pięć lat , a w przypadku instalacji elektrycznej narażonej na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działanie czynników występujących podczas użytkowania obiektu, przynajmniej raz w roku. Kontrole stanu technicznego instalacji elektrycznych powinny przeprowadzać osoby posiadające kwalifikacje wymagane przy wykonywaniu dozoru lub usług w zakresie naprawy lub konserwacji odpowiednich urządzeń energetycznych. Wyniki pomiarów i badań instalacji powinny zostać wpisane do książki obiektu budowlanego.
4. Okresowa kontrola stanu technicznego sprawności instalacji odgromowej powinna być dokonywana nie rzadziej niż raz na pięć lat lub w przypadku przebudowy albo zmiany funkcji obiektu. Badania okresowe przy ochronie

podstawowej budynków obejmują oględziny części nadziemnej, pomiar rezystancji uziemienia oraz sprawdzenie stanów uziomów po ich odkopaniu (jeżeli stopień skorodowania przekracza 40 % przekroju, należy wykonać nowy uziom lub przewód uziemiający). Obiekty powinny posiadać metryki, urządzenia pioruchronnego oraz protokoły badania urządzenia pioruchronnego, zgodnie z PN-86/E-05003/01. Kontrole stanu technicznego instalacji piorunochronnych powinny przeprowadzać osoby posiadające kwalifikacje przy wykonywaniu dozoru lub usług w zakresie naprawy lub konserwacji urządzeń energetycznych, a wyniki przeprowadzonych kontroli powinny zostać zarejestrowane w książce obiektu budowlanego.

5. Okresowa kontrola przewodów kominowych, wentylacyjnych, polegająca na sprawdzeniu ich technicznej sprawności, powinna być dokonana przynajmniej raz w roku przez osobę posiadającą kwalifikacje stwierdzone przez izbę rzemieślniczą (osobę posiadającą kwalifikacje mistrza w rzemiośle kominiarskim w odniesieniu do grawitacyjnych przewodów wentylacyjnych, a uprawnienia budowlane w specjalności instalacyjnej w odniesieniu do przewodów wentylacyjnych, w których ciąg kominowy jest wymuszony pracą urządzeń mechanicznych).

Usuwanie zanieczyszczeń z przewodów wentylacyjnych, powinno być dokonywane co najmniej raz w roku i odpowiednio dokumentowane. Przeprowadzone kontrole okresowe technicznej sprawności przewodów wentylacyjnych, potwierdzone stosownym protokołem kominiarskim powinny być rejestrowane w książce obiektu budowlanego.

1.7 Formuły stosowane w zagadnieniach przeciwpożarowych

Pożar – niekontrolowany proces palenia w miejscu do tego nie przeznaczonym

Ciecz palna – ciecz o temperaturze zapłonu do 100 C

Obciążenie ogniowe – ilość jednostek cieplnych przypadających na jednostkę powierzchni

Materiały zabezpieczone pożarowo – gazy palne; ciecze palne o temperaturze zapłonu poniżej 328,15 K (55 C): materiały wytwarzające w zetknięciu z wodą gazy palne: materiały zapalające się samorzutnie na powietrzu: materiały wybuchowe i pirotechniczne: materiały ulegające samorzutnemu rozkładowi lub polimeryzacji, mające skłonności do samozapalenia.

Zagrożenie wybuchem – możliwość tworzenia przez palne gazy, pary palnych cieczy, pyły lub włókna palnych ciał stałych, w różnych warunkach, mieszanin z powietrzem , które pod wpływem czynnika inicjującego zapłon (iskra, łuk elektryczny lub przekroczenie temperatury samozapalenia) wybuchają , czyli ulegają gwałtownemu spalaniu połączonemu ze wzrostem ciśnienia,

Strefa zagrożenia wybuchem – przestrzeń, w której może występować mieszanina wybuchowa substancji palnych z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu zawartym między dolną a górną granicą wybuchowości.

Mieszanina wybuchowa – mieszanina gazów , par lub mgieł palnych cieczy, a także pyłów lub włókien z powietrzem lub innymi gazami utleniającymi, o stężeniu substancji palnej zawartym między dolną a górną granicą wybuchowości, w której po zaistnieniu zapłonu reakcja przebiega dalej samorzutnie.

Granica wybuchowości – stężenie składnika palnego lub mieszaniny składników w powietrzu, przy którym może nastąpić zapalenie się tego składnika (składników). W miarę oddalania się od dolnej granicy wybuchowości do górnej

granicy wybuchowości prędkość spalania się aż do wybuchu, a następnie zmniejsza do zera.

Dolna granica wybuchowości (DGW. Górna granica wybuchowości (GGW) – najniższe/najwyższe stężenie substancji palnej (gazów, par, pyłów) w mieszaninie z powietrzem, przy którym może nastąpić zapalenie się tej substancji (wybuch) pod wpływem bodźca termicznego.

Temperatura samozapłonu – najniższa temperatura, przy której następuje zapalenie się substancji palnej w wyniku zetknięcia z gorącą powierzchnią lub wskutek oddziaływania promieniowania cieplnego tej powierzchni (bez udziału zewnętrznego płomienia lub iskry).

Strefa pożarowa – przestrzeń wydzielona w taki sposób, aby w określonym czasie pożar nie przeniósł się na zewnątrz lub do wewnątrz wydzielonej powierzchni.

Techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego – urządzenia, sprzęt, instalacje i rozwiązania budowlane służące zapobieganiu powstawania i rozprzestrzeniania się pożarów.

Urządzenia przeciwpożarowe – rozumie się przez to urządzenia (stałe, półstałe, uruchamiane ręcznie lub samoczynnie) służące do wykrywania i zwalczania pożaru lub ograniczania jego skutków, a w szczególności: stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia wchodzące w skład dźwiękowego systemu ostrzegawczego i systemu sygnalizacji pożarowej, w tym urządzenia sygnalizacyjno-alarmowe, urządzenia odbiorcze alarmów pożarowych i urządzenia odbiorcze sygnałów uszkodzeniowych, instalacje oświetlenia ewakuacyjnego, hydranty, zawory hydrantowe, pompy w pompowniach przeciwpożarowych, przeciwpożarowe klapy odcinające, urządzenia oddymiające, urządzenia zabezpieczające przed wybuchem, oraz drzwi i bramy przeciwpożarowe, o ile są wyposażone w systemy sterowania.

1.8 Wykaz obowiązujących norm i przepisów

Ustawa z dnia 7 czerwca 2010 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2010, Nr 80, poz. 563),

Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (tekst pierwotny Dz.U. 1991 r. Nr 81 poz. 351,

Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r o Państwowej Straży pożarnej (tekst pierwotny: Dz.U. 1991 Nr 88, poz. 400, tekst jednolity: Dz.U. 2002 r. Nr 147, poz. 1230,

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz.U. z 2003 r. , nr 207, poz. 2016 z późniejszymi zmianami.),

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz.U. z 2003 r., Nr 121, poz. 1138),

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 16 czerwca 2003 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz.U. z 2003 r. Nr 121, poz. 1139),

Rozporządzenie Ministra Spraw Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690 z późn. zm.),

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i administracji z dnia 22 kwietnia 1998 r. w sprawie wyrobów służących do ochrony przeciwpożarowej, które mogą być wprowadzane do obrotu i stosowane wyłącznie na podstawie certyfikatu zgodności (Dz.U. z 1998 r. Nr 55, poz. 362),

PN-86/E-05003/01 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych, Wymagania ogólne,

PN-86/E-05003/02 Ochrona odgromowa obiektów budowlanych, ochrona podstawowa.

PN-92/N-01256/01 Znaki bezpieczeństwa , Ochrona przeciwpożarowa,

PN-N-01256-5 Znaki bezpieczeństwa, zasady umieszczania znaków bezpieczeństwa na drogach ewakuacyjnych i drogach pożarowych,

PN-92/N-01256/2 Znaki bezpieczeństwa , ewakuacja,

PN-N-01256-4 Znaki bezpieczeństwa , techniczne środki przeciwpożarowe,

PN-92/M-M-51079/02 Sprzęt pożarniczy, gaśnice przenośne , badanie szczelności, przewodności elektrycznej, zagęszczalności oraz wymagania szczególne,

PN-92/M-51079/04 Sprzęt pożarniczy, gaśnice przenośne, wielkość napełniania i minimalne wymagania skuteczności gaśniczej,

PN-92/M-51079/05 Sprzęt pożarniczy , gaśnice przenośne, wymagania i badania dodatkowe.

2. SPOSÓB PODDAWANIA PRZEGLADOM TECHNICZNYM I CZYNNOSCIOM KONSERWACYJNYM STOSOWANYCH W OBIEKTACH URZĄDZEŃ PRZECIWPOŻAROWYCH I GAŚNIC ORAZ INSTALACJI TECHNICZNYCH

2.1 Gaśnice

Gaśnice stanowią najczęstszy rodzaj sprzętu gaśniczego, w jaki wyposaża się obiekty w celu ochrony przeciwpożarowej. Przeznaczone są do gaszenia pożarów w początkowej jego fazie, cechuje je łatwość obsługi, mała waga oraz łatwa dostępność w miejscach zagrożonych pożarem.

Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie:

A – materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli,

B – cieczy i materiałów stałych topiących się,

C – gazów

D – metali

F –tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych.

Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm³) zawartego w gaśnicach powinna przypadać , z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych:

- na każde 100 m² powierzchni strefy pożarowej w budynku niechronionym stałym urządzeniem gaśniczym, zakwalifikowanym do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III, ZL V.

Na terenie Urzędu Gminy w Dobrczu znajdują się 4 gaśnice- 2 na parterze, 1 na piętrze, 1 w pomieszczeniu serwerowni na parterze oraz 1 w piwnicy. Gaśnice są rozmieszczone prawidłowo. Są one rozmieszczone na drogach ewakuacyjnych oraz w newralgicznym punkcie jak serwerownia. Wszystkie są prawidłowo oznakowane według § 4, ust. 2 , pkt 4, lit.b) Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów Dz.U. Nr 80, poz. 563. Gaśnice są systematycznie poddawane kontroli sprawdzającej ich właściwości gaśnicze. Do podręcznego sprzętu gaśniczego jest zapewniony dostęp o szerokości minimalnej 1 m. Długość z najdalszego miejsca na terenie urzędu do podręcznego sprzętu gaśniczego nie przekracza 30 m.

2.2 Przeznaczenie gaśnic

Wybór odpowiedniego sprzętu gaśniczego uzależniony jest od rodzaju materiału lub urządzenia, które będziemy gasić w przypadku powstania pożaru.

Przy ustalaniu rodzaju gaśnic podczas wyposażania obiektów, należy stosować następujące zasady:

- do gaszenia pożarów grupy A (w których występuje zjawisko spalania żarowego, np. drewna, papieru , tkanin, itp.) stosuje się zamiennie gaśnice proszkowe ABC, płynowe, pianowe lub hydronetki wodne – pożary grupy A można również gasić wodą z hydrantów lub wiader.

- do gaszenia pożarów grupy B (cieczy palnych i substancji stałych topiących się , np. benzyny, lakiery , itp.) stosuje się zamiennie gaśnice płynowe, pianowe, śniegowe lub proszkowe,

- do gaszenia pożarów grupy C (gazów palnych , np. propanu-butanu, acetylenu itp.) stosuje się zamiennie gaśnice proszkowe lub śniegowe.

- do gaszenia pożarów grupy D (metali alkalicznych , np. sodu , magnezu , potasu, litu, cezu itp.) stosuje się gaśnice proszkowe napełnione proszkiem,

- do gaszenia pożarów grupy F (produkty żywnościowe, np. oleje roślinne lub zwierzęce i tłuszcze) stosuje się gaśnice pianowe zawierające specjalny środek gaśniczy „Fettex”.

UWAGA ! W pobliżu elektroniki użytkowej oraz instalacji i urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem zabrania się używać gaśnic pianowych, płynowych oraz innych środków gaśniczych , których podstawowym składnikiem jest woda.

2.3 Zasady praktycznego użycia gaśnic

Gaśnica proszkowa jest to cylindryczny zbiornik zaopatrzony w dźwignię uruchamiającą zawór lub zbijak. Środek gaśniczy (proszek) wyrzucany jest przez dyszę lub wężyk zakończony prądowniczką przy pomocy gazu obojętnego (azot lub dwutlenek węgla). Gaśnice proszkowe cechuje wysoka skuteczność gaśnicza proszków, opierająca się przede wszystkim na ich działaniu inhibitującym (przerywającym) proces palenia, będącym reakcją chemiczną. Efekt gaśniczy uzyskiwany jest dzięki temu, że proszek pod wpływem wysokiej temperatury rozpuszcza się powlekając palący materiał warstwą izolacyjną odcinającą dopływ tlenu. Jednocześnie wydmuchiwany jest wraz z proszkiem dwutlenek węgla potęgujący właściwości gaśnicze proszku.

Sposób użycia: po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru zrywamy plombę i wyciągamy zawleczkę blokującą, uruchamiamy dźwignię lub wciskamy zbijak i kierujemy strumień środka gaśniczego na ognisko pożaru. Działanie gaśnicy proszkowej można w każdej chwili przerwać poprzez zwolnienie dźwigni

uruchamiającej lub dźwigni prądowniczki. Ze względu na budowę syfonową gaśnica prawidłowo pracuje tylko w pozycji pionowej.

Gaśnica płynowa przeznaczona jest do gaszenia pożarów ciał stałych, np. sztucznych, tkanin, papieru, drewna oraz cieczy palnych. Działanie gaśnicze polega na schładzaniu palącego się materiału oraz odcięciu dopływu powietrza do strefy spalania.

Sposób użycia: wyciągnąć zawleczkę, wcisnąć ręką zbijak, nacisnąć dźwignię końcówki węża i skierować strumień środka gaśniczego na źródło ognia.

UWAGA ! Zabrania się gaszenia tymi gaśnicami urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem.

Gaśnica śniegowa CO₂ przeznaczona jest do gaszenia w zarodku pożarów cieczy i gazów palnych oraz instalacji i urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem. Działanie gaśnicze dwutlenku węgla polega na silnym oziębieniu palących się materiałów oraz zmniejszeniu stopnia mieszaniny palnej tlenem.

Przeciwpowozarowy wyłącznik prądu

Budynek powinien być wyposażony w przeciwpowozarowy wyłącznik prądu, odcinający dopływ prądu do wszystkich obwodów, z wyjątkiem obwodów zasilających urządzenia których funkcjonowanie jest niezbędna podczas powozaru (wymóg ten został określony przepisami dla stref powozarowych o kubaturze przekraczającej 1000 m³).

2.4 Sposoby poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie gaśnic

1. Gaśnice znajdujące się na wyposażeniu powinny być poddawane przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach, dotyczących gaśnic oraz w instrukcjach obsługi, ustalonych przez producenta.
2. Przeglądy techniczne i czynności konserwacyjne powinny być przeprowadzone w okresach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta, nie rzadziej jednak niż raz w roku. Gaśnice winny być utrzymywane w pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej (gotowe do natychmiastowego użycia).
3. Gaśnice uszkodzone powinny zostać poddane naprawie, jeżeli stopień i rodzaj uszkodzenia na to pozwala, albo wycofane z użytkowania.
4. Przeglądy, konserwacje i naprawy gaśnic powinny być wykonywane przez konserwatora legitymującego się upoważnieniem ich producenta (autoryzacja do wykonywania prac konserwacyjnych i naprawczych, udzieloną przez producenta sprzętu) a przeglądy mające na celu utrzymanie gaśnic w stałej gotowości do użycia-pracownik odpowiedzialny za sprawy bhp i ppoż.
5. W zakresie przeglądu gaśnic powinna wchodzić ocena ich stanu technicznego, a w szczególności sprawdzenie wskazań manometru w gaśnicach pod stałym ciśnieniem oraz stanu napełnienia gazu w zbiornikach zasilających gaśnic pod zmiennym ciśnieniem, a ponadto stanu węża, prądownic, głowic i zaworów oraz etykiet.
6. Konserwacja winna obejmować czynności służące utrzymaniu gaśnicy w odpowiednim stanie technicznym i gotowości do natychmiastowego użycia oraz wymianę uszkodzonych elementów gaśnic, a także sprawdzenie stanu i przydatności środka gaśniczego.

7. naprawa gaśnicy winna być dokonywana wtedy , gdy jej zasadnicze elementy takie jak prądownica, głowica lub zawór uległy uszkodzeniu lub zniszczeniu, przy czym nie jest dopuszczalne naprawianie zbiorników ciśnieniowych i zaworów bezpieczeństwa, a do naprawy muszą zostać użyte części zamienne i środki gaśnicze takie same , na jakie wyrób otrzymał stosowny certyfikat.
8. po przeprowadzonych czynnościach przeglądowych, konserwacyjnych lub naprawczych, konserwator gaśnic powinien sporządzić stosowny protokół, potwierdzający wykonanie niezbędnych prac przywracających sprawność gaśnic, a dokonanie określonego rodzaju czynności powinno zostać uwidocznione na etykiecie konserwacji.
9. Przegląd przeprowadzony jest przez osobę odpowiedzialną za sprawy bhp i ppoż i powinien zostać odnotowany w „książce przeglądu gaśnic”, z podaniem daty, przeprowadzonego przeglądu, potwierdzeniem właściwego stanu technicznego lub ewentualnym rodzajem niesprawności i sposobu jej usunięcia.
10. Etykieta konserwacji powinna zawierać następujące informacje:
 - rodzaj przeprowadzonych czynności
 - nazwę i adres jednostki konserwującej
 - znak bezspornie identyfikujący osobę wykonującą usługę
 - datę przeprowadzonej konserwacji i datę konserwacji następnej.

Etykieta konserwacji powinna być umocowana (naklejona) na gaśnicy w sposób trwały i tak, aby nie zasłaniała napisów na etykiecie gaśnicy.

11. Gaśnicę należy wycofać z użytkowania w sytuacji, gdzie nie nadaje się do konserwacji lub naprawy – decyzję w tym zakresie podejmuje konserwator sprzętu, sporządzając stosowny protokół uzasadniający

wycofanie gaśnicy z użytkowania i przedstawiając go odpowiedzialnej osobie p. pożarowe, która dokonuje zakupu nowej gaśnicy w miejsce wycofanej.

12. Konserwacja niektórych rodzajów gaśnic nie powinno się wykonywać ze względu na przestarzałą konstrukcję, skomplikowany sposób użycia, wycofanie z produkcji środki gaśnicze, brak oryginalnych części zamiennych (dotyczy to gaśnic pianowych z pianą chemiczną, gaśnic ze zbiornikami metalowymi lub z tworzyw sztucznych, gaśnic wymagających przy ich uruchomieniu odwrócenia do góry dnem lub odwrócenia do góry dnem i uderzenia o podłogę, gaśnic śniegowych starego typu i gaśnic przerabianych).
13. Przeglądy mające na celu utrzymanie gaśnic w stałej gotowości do użycia, przeprowadzone przez osobę odpowiedzialną za sprawy bhp i p.poż powinny obejmować sprawdzenie czy gaśnica:

- znajduje się na oznakowanym stanowisku przeznaczonym do tego celu,
- jest nie zastawiona i posiada czytelną instrukcję obsługi,
- nie jest w sposób widoczny uszkodzona,
- posiada widoczne plomby i nie uszkodzone wskaźniki,
- posiada manometry w zakresie działania,
- jest odpowiedniego typu i posiada odpowiednią wielkość napełnień,
- podstawowe elementy gaśnicy znajdują się w odpowiednim stanie technicznym i nie zachodzi konieczność ich naprawy lub wymiany.

3. OGÓLNE ZASADY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU I INNEGO ZAGROŻENIA

3.1 Instrukcja postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia

1. Każdy kto zauważył pożar albo uzyskał informacje o pożarze lub innym zagrożeniu, obowiązany jest wszelkimi dostępnymi środkami, natychmiast zaalarmować:

- wszelkie osoby znajdujące się w strefie pożaru (lub innego zagrożenia), narażone na jego skutki, osobę zarządzającą obiektem, Państwową Straż Pożarną, Ochotniczą Straż Pożarną, (inne służby konieczne do likwidacji zagrożenia),

2. Alarmując osoby znajdujące się w strefie bezpośredniego zagrożenia, należy:

- zachować spokój aby nie dopuścić do powstania paniki, przekazać rzeczowe informacje o zaistniałym zdarzeniu, źródłach zagrożenia i kierunkach jego rozprzestrzeniania się.

3. Alarmując Państwową lub Ochotniczą Straż Pożarną należy podać informacje dotyczące:

-rodzaju i miejsca zdarzenia nazwy obiektu i jego dokładnego adresu, występowania zagrożenia dla zdrowia i życia ludzi oraz czynników powodujących to zagrożenie.

4. W wypadku powstania pożaru, po wykonaniu czynności alarmowania o zagrożeniu, należy przystąpić do jego gaszenia przy wykorzystaniu podręcznego sprzętu gaśniczego.

5. Wszystkie osoby przebywające w budynku winny podporządkować się decyzjom zarządcy obiektu (administratora), Kierującego Akcją ratowniczą, a w przypadku wystąpienia bezpośredniego zagrożenia dla zdrowia lub życia, natychmiast opuścić budynek oznaczonym wyjściem ewakuacyjnym.

Ewakuacje osób przebywających w budynku należy przewidzieć jako samoistną, a jedynie w przypadkach szczególnych, prowadzić w formie zorganizowanej pod bezpośrednim nadzorem wyznaczonych pracowników, odpowiedzialnych za wyprowadzenie grup osób, przebywających w pomieszczeniach budynku. Zarządca obiektu podejmuje decyzje o ewakuacji, ogłaszając słownie polecenia przeprowadzenia ewakuacji i opuszczenia budynku. Osoby przebywające w budynku, po usłyszeniu sygnału głosowego o ewakuacji opuszczają pomieszczenia najbliższą, dostępną drogą ewakuacyjną, na zewnątrz budynku.

Po ogłoszeniu alarmu pracownicy etatowi oraz kierownicy komórek organizacyjnych wyprowadzają interesantów oraz pracowników nieetatowych (stażyści, pracownicy zatrudnieni na umowę zlecenie itp.) na korytarz i kierują ich do wyjść z budynku. W pierwszej kolejności należy ewakuować interesantów i pracowników z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz z pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacyjnych może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Należy dążyć do tego, aby ewakuowane w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej (z różnych względów) zdolności poruszania się. Natomiast zamykać powinny strumień ruchu osoby w pełni sprawne.

6. Osoby znajdujące się w pomieszczeniach, w pobliżu źródła ognia, przystępują do gaszenia pożaru przy użyciu gaśnic i hydrantów wewnętrznych.

7. Kierujący akcją wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji poszczególnych grup ewakuowanych. Ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji

mienia, określając sposoby , kolejność i rodzaj ewakuowanego mienia. Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ratowania ludzi. Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych przedmiotów, urządzeń i dokumentacji.

8. Do czasu przybycia jednostek Straży pożarnej, kierownictwo przejmuje jej dowódca (Kierownik Akcji ratowniczej), któremu należy udzielić wszelkich informacji związanych z miejscem pożaru, prowadzonymi wcześniej działaniami, występującymi zagrożeniami oraz możliwościami czerpania wody do celów gaśniczych.

9. Wszystkie osoby i pracownicy winni podporządkować się decyzjom Kierownika Akcji Ratowniczej i wykonywać jego polecenia do czasu likwidacji zdarzenia.

3.2 Alarmowanie

Przy telefonicznym zgłoszeniu zdarzenia od straży pożarnej tel. 998, należy podać:

1. miejsce pożaru (lub innego zagrożenia) , np. pożar w budynku Urzędu Gminy w Dobrczu, ul. Długa 50.
2. co się pali, na którym piętrze (jakie wystąpiło zagrożenie) – np. pali się w pokoju biurowym na 1 piętrze,
3. czy istnieje zagrożenie życia ludzkiego,
4. numer telefonu z którego zgłasza się pożar (inne zagrożenie) i swoje imię i nazwisko

UWAGA !

Odłożyć słuchawkę dopiero po otrzymaniu potwierdzenia o przyjęciu zgłoszenia przez straż pożarną. Odczekać chwilę przy telefonie na ewentualne sprawdzenie zgłoszenia.

W razie potrzeby (nieszczęśliwy wypadek, itp.) należy zaalarmować również:

Pogotowie ratunkowe tel. 999

Policję tel. 997

Pogotowie Energetyczne tel. 991

Straż Pożarna (telefon centralny) tel. 998

Ogólny telefon alarmowy tel. 112

Ochotnicza Straż Pożarna w Dobrczu tel. 52-364-80-39 w godzinach 7.30-15.30 w dni robocze.

Komendant OSP Dobrcz Janusz Fryckowski 608 31 78 95.

3.3 Obowiązki organizatora akcji ratowniczo-gaśniczej.

Do obowiązków organizatora akcji ratowniczo-gaśniczej należy przede wszystkim:

1. Ocena zaistniałej sytuacji i ustalenie sposobu ograniczenia skutków zdarzenia ,
2. uruchomienie własnych sił i środków w celu podjęcia koniecznej ewakuacji, udzielenia pomocy poszkodowanym i rozpoczęcie akcji ratowniczo-gaśniczej,
3. ścisłe współdziałanie (informacje, doradztwo) z kierującym akcją ratowniczą – dowódcą przybyłych jednostek ratowniczych.
4. zabezpieczenie miejsca zdarzenia oraz likwidacja jego skutków po zakończeniu akcji ratowniczej.

3.4 Obowiązki osób biorących udział w akcji ratowniczo-gaśniczej.

Akcję ratowniczo-gaśniczą należy podjąć natychmiast po zauważeniu zdarzenia. Osoby biorące udział w akcji ratowniczo-gaśniczej obowiązane są stosować się do poleceń osoby kierującej akcją. Do obowiązków osób biorących udział w akcji ratowniczej należy:

- ratowanie życia ludzkiego,
- wpływanie swoim zachowaniem na utrzymanie spokoju oraz przeciwdziałanie panice wśród osób biorących udział w akcji i przebywających na terenie obiektu (w szczególności osób o ograniczonej swobodzie ruchu) ,
- wyłączenie dopływu energii elektrycznej do miejsca objętego pożarem oraz usunięcie z zasięgu działania ognia wszystkich materiałów niebezpiecznych pod względem pożarowym, cennych urządzeń i dokumentów,
- prowadzenie akcji ratowniczo-gaśniczej przy użyciu gaśnic usytuowanych w pobliżu miejsca pożaru oraz znajdujących się na wyposażeniu obiektu.

3.5 Podstawowe zasady gaszenia pożarów

1. Odciąć drogi rozprzestrzeniania się pożaru (zamknąć drzwi, okna, oraz inne otwory w celu ograniczenia dopływu powietrza – tlenu do źródła ognia),
2. usunąć z miejsc zagrożonych pożarem przedmioty i materiały palne w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się pożaru,
3. zabezpieczyć bezpośrednio zagrożone pożarem pomieszczenia i przedmioty,
4. zachować maksymalną ostrożność przy wchodzeniu do pomieszczeń objętych pożarem oraz zachować drogę odwrotu,
5. podjąć próbę gaszenia pożaru – działania prowadzić z poziomu wyższego lub równego ognisku pożaru,
6. prowadzić obserwację pomieszczeń sąsiadujących z miejscem pożaru.

3.6 Zabezpieczenie pogorzeliska

Zarządca obiektu lub osoba zastępująca go jest odpowiedzialna za:

- zabezpieczenie miejsca pożaru i wystawienie posterunku pogorzeliskowego w celu zapobieżenia możliwości powstania powtórnego zapłonu,
- uporządkowanie pogorzeliska po uzgodnieniu z policją i po zakończeniu działalności komisji, która może być powołana do zbadania przyczyny powstania pożaru,
- przywrócenie sprawności technicznej i funkcjonalnej gaśnic i instalacji technicznych w obiekcie przed ponownym przystąpieniem do jego użytkowania.

4. SPOSOBY WYKONYWANIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM

Pod pojęciem „prac niebezpiecznych pod względem pożarowym”, należy rozumieć wszelkie prace nieprzewidziane normalnym tokiem pracy lub prowadzone poza wyznaczonymi do tego celu miejscami, tj.:

- prace remontowo-budowlane związane z użyciem ognia otwartego, prowadzone wewnątrz obiektu, na przyległym do niego terenie , w sąsiedztwie składowanych materiałów palnych lub palnych elementów konstrukcyjnych budynków;
- prace związane ze stosowaniem gazów, cieczy i pyłów palnych,
- prace prowadzone w strefach zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach, w których prowadzone były wcześniej prace z użyciem gazów, cieczy lub pyłów palnych,

Do takich prac należy zaliczyć w szczególności:

- wszelkie prace z otwartym ogniem, np.:
 - a. spawanie , cięcie gazowe i elektryczne,

- b. podgrzewanie instalacji, urządzeń i zaworów,
 - c. rozniecanie ognisk,
 - d. używanie materiałów pirotechnicznych,
- wszelkie prace związane ze stosowaniem cieczy, gazów i pyłów, przy których mogą powstać mieszaniny wybuchowe, np.:
- a. przygotowywanie do stosowania gazów, cieczy i pyłów,
 - b. stosowanie cieczy do malowania, lakierowania, klejenia, mycia,
 - c. suszenie substancji palnych oraz usuwanie ich ze stanowisk pracy.

UWAGA !

Prace niebezpieczne pod względem pożarowym na terenie obiektu należy prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu oraz w miarę możliwości w okresie, gdy budynek nie jest użytkowany.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym zarządca obiektu (Wójt Gminy) lub osoba przez niego wyznaczona oraz wykonawca są obowiązani:

- ocenić zagrożenie pożarowe w rejonie, w którym będą wykonywane prace,
- ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzeniania się pożaru lub wybuchu,
- wskazać osoby odpowiedzialne za zabezpieczenie miejsc prac, przebiegu prac oraz zabezpieczenie miejsca pracy po jego zakończeniu.

Wytyczne do zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym:

1. Niedopuszczalne jest jednoczesne prowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, np. spawania , cięcia mechanicznego, itp. W pomieszczeniach, w których wykonywane są prace z zastosowaniem materiałów palnych (dotyczy to również pomieszczeń sąsiednich), polegające w szczególności na:

- klejeniu, malowaniu lub myciu z zastosowaniem rozdzielników łatwo zapalnych,
- szlifowaniu palnych izolacji oraz prowadzeniu robót wykończeniowych przy zastosowaniu materiałów palnych,
- zakładaniu palnych izolacji oraz prowadzeniu robót wykończeniowych przy zastosowaniu materiałów palnych,
- montowaniu wyposażenia wewnątrz wykonanego z materiałów palnych.

2. Przygotowanie pomieszczeń lub terenu do prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, polega na:

- oczyszczaniu pomieszczeń lub miejsc , gdzie będą wykonywane prace ze wszystkich palnych materiałów i zanieczyszczeń,
- odsunięciu na bezpieczną odległość od miejsca prowadzenia prac wszelkich przedmiotów palnych oraz niepalnych w opakowaniach palnych,
- zabezpieczeniu przed działaniem np. iskier lub rozprysków spawalniczych, materiałów których usunięcie na bezpieczną odległość nie jest możliwe przez osłonięcie ich np. arkuszami blachy , płatami gipsowymi, itp.
- sprawdzeniu, czy znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach materiały lub przedmioty podatne na zapalenie wskutek przewodnictwa cieplnego bądź rozprysków spawalniczych, nie wymagają lokalnych zabezpieczeń,

- uszczelnieniu materiałami niepalnymi wszelkich przelotowych otworów instalacyjnych, kablowych, wentylacyjnych, itp., znajdujących się w pobliżu miejsca prowadzenia prac,
- zabezpieczeniu przed rozpryskami spawalniczymi lub uszkodzeniami mechanicznymi kabli, przewodów elektrycznych, gazowych oraz instalacji z palną izolacją znajdujących się w zasięgu zagrożenia spowodowanego pracami niebezpiecznymi pod względem pożarowym,
- sprawdzeniu czy w miejscu planowanych prac lub w pomieszczeniach sąsiednich nie prowadzono w ostatnim czasie prac z użyciem substancji łatwo palnych,
- przygotowaniu w miejscu w którym będą prowadzone prace :
- napełnionych wodą metalowych pojemników na rozgrzane odpadki , np. drutu spawalniczego, elektrod, itp.
- materiałów osłonowych i izolacyjnych niezbędnych do zabezpieczenia toku prac,
- niezbędnego sprzętu pomiarowego służącego do pomiaru stężeń par i gazów palnych w rejonie prowadzenia prac:
- sprzętu gaśniczego,
- zapewnieniu stałej drożności dróg ewakuacyjnych z miejsca prowadzenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym.

3. Podczas wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym przy użyciu cieczy, gazów i pyłów mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe, należy przestrzegać następujących zasad:

- dążyć do zmniejszenia lub eliminacji stref zagrożenia wybuchem poprzez wentylowanie (mechaniczne, grawitacyjne) i przewietrzanie pomieszczeń,

- na stanowiskach pracy mogą znajdować się stosowane tam ciecze, gazy lub pyły palne w ilości niezbędnej do prowadzenia prac oraz zapas umożliwiający utrzymanie ciągłości pracy,
- zapas substancji znajdujących się na stanowisku pracy powinien być przechowywany w niepalnych (lub innych dopuszczonych), szczelnych opakowaniach, pozostawienie opróżnionych opakowań na stanowisku pracy jest zabronione,
- po zakończeniu prac wszystkie naczynia, wanny, pojemniki szczelnie zamknąć lub zabezpieczyć w inny sposób przed emisją do otoczenia substancji, mogących tworzyć z powietrzem mieszaniny wybuchowe,
- ciecze, gazy i pyły oraz ich pozostałości nie powinny zalegać na urządzeniach, stanowiskach, w przewodach wentylacyjnych i na podłożu,
- prace w pomieszczeniach i elementach instalacji technologicznych, w których wcześniej wykonywano inne prace związane z użyciem łatwo palnych gazów, mogą być prowadzone wyłącznie po uprzednim pomiarze 10 % ich dolnej granicy wybuchowości.

4. Miejsce wykonywania prac niebezpiecznych pod względem pożarowym należy wyposażyć w sprawny sprzęt gaśniczy umożliwiający likwidację wszystkich źródeł pożaru.

5. Po zakończeniu prac niebezpiecznych pod względem pożarowym w obiekcie, pomieszczeniu, w pomieszczeniach sąsiednich lub na terenie , należy przeprowadzić dokładną kontrolę, mającą na celu stwierdzenie czy:

- nie pozostawiono tlących się żarzących cząstek w rejonie prowadzenia prac,
- nie występują jakiegokolwiek objawy pożaru,

- sprzęt (np. spawalniczy) został zdemontowany, odłączony od źródeł zasilania i należy go zabezpieczyć przed dostępem osób postronnych.

Po upływie 4 godzin, a w razie konieczności po 8 godzinach od zakończenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, należy przeprowadzić ponowną kontrolę.

6. Prace niebezpieczne pod względem pożarowym powinny być wykonywane wyłącznie przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje, zaś sprzęt używany do wykonywania prac powinien być sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością zainicjowania pożaru.

7. Butle z gazami sprężonymi mogą znajdować się na terenie obiektu wyłącznie w okresie wykonywania prac i pod stałym nadzorem.

5. EWAKUACJA

Ewakuację można zdefiniować jako przedsięwzięcie mające na celu sprawne opuszczenie obiektu (lub jego części) w możliwie najkrótszym czasie przez znajdujące się tam osoby, jeżeli w wyniku zdarzenia (pożar, katastrofa budowlana lub inne zagrożenie) może wystąpić zagrożenie dla ich życia i zdrowia.

W związku z powyższym z każdego miejsca przeznaczonego na pobyt ludzi w obiekcie powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem, dostosowane do liczby i stanu sprawności osób przebywających w obiekcie oraz jego funkcji, konstrukcji i wymiarów, a także być zastosowane techniczne środki zabezpieczenia przeciwpożarowego, polegające m.in. na:

- zapewnieniu dostatecznej ilości i szerokości wyjść ewakuacyjnych,
- zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych,

- zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzielen dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń,
- zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych , w tym na stosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu,
- zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (bezpieczeństwa i ewakuacyjnego) oraz przeszkodowego w obiektach, w których jest ono niezbędne do ewakuacji ludzi. Wymagania dot. odpowiednich warunków ewakuacji określa rozporządzenie ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. Analizę warunków ewakuacji w obiekcie powinny przeprowadzać osoby posiadające odpowiednie kwalifikacje -- rzeczoznawcy ds. zabezpieczeń przeciwpożarowych.

5.1 Organizacja ewakuacji

Warunkiem podjęcia skutecznych działań ewakuacyjnych jest odpowiednio wczesne uzyskanie informacji o zaistnieniu zagrożenia, jej przetworzenie we właściwej formie do poszczególnych adresatów. Ostrzeganie i alarmowanie powinno umożliwić skuteczne uprzedzenie ludzi o zagrożeniu przy jednoczesnym zminimalizowaniu niebezpieczeństwa powstania paniki wśród osób przebywających w obiekcie.

Ewakuację z obiektu należy podjąć po ocenie przez kierującego akcją ratowniczą (Wójt Gminy Dobrcz lub osobą zastępującą go), czy rzeczywiście istnieje taka potrzeba.

Za zdarzenia, przy których występuje konieczność ewakuowania użytkowników obiektu, należy uznać w szczególności:

- pożar powstały w pomieszczeniach, w których stosowane są materiały łatwopalne, z uwagi na możliwość szybkiego rozprzestrzeniania się pożaru,

- pożar w wyniku którego wydzielają się substancje toksyczne lub powstaje duże zadymienie,

- pożar, który powstał w pobliżu klatek schodowych lub przejść na inne kondygnacje i w wyniku dalszego rozwoju może uniemożliwić ewakuację,

- pożar, którego nie udało się ugasić dostępnym podręcznym sprzętem gaśniczym,

- każde inne niż pożar zdarzenie stanowiące zagrożenie dla zdrowia lub życia przebywających w nim osób lub zagrażające konstrukcji budynku.

Podstawowym obowiązkiem wszystkich osób przebywających w obiekcie w przypadku powstania zagrożenia , jest współpraca oraz bezwzględne podporządkowanie się poleceniom kierującego akcją ratowniczą, który do czasu przybycia jednostek ochrony przeciwpożarowej musi zorganizować ewakuację ludzi i mienia.

Osoby nie biorące udziału w akcji ratowniczej powinny ewakuować się najkrótszą oznakowaną bezpieczną drogą ewakuacyjną poza strefą objętą pożarem, a następnie na zewnątrz obiektu.

Rejonem ewakuacji dla wszystkich użytkowników budynku ustala się plac przy parkingu Gminnego Ośrodka Kultury.

5.2 Czynności po podjęciu ewakuacji

1. Niezwłocznie powiadomić wszystkie osoby przebywające w zagrożonym obiekcie o powstaniu i charakterze zagrożenia oraz o konieczności ewakuacji.

Osoba upoważniona przez kierującego akcją ratowniczą ogłasza na każdej kondygnacji budynku donośnym głosem alarm o następującej treści „W budynku Urzędu Gminy w Dobrczu przy ulicy Długiej 50 powstał pożar (inne zagrożenie-wymienić jakie). Z upoważnienia -podać dokładnie kogo- (Wójta Gminy Dobrcz, osoby zastępującej go) zarządzam alarm ewakuacyjny dla wszystkich osób przebywających w budynku (lub jego części)”.

2. Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji poszczególnych osób lub grup ewakuacyjnych, przyjmując założenie , że zgodnie z obowiązkami pracowniczymi osób lub grup ewakuowanych, przyjmując założenie , że zgodnie z obowiązkami pracowniczymi , za sprawność i skuteczność ewakuacji odpowiedzialne są osoby funkcyjne (kierownicy komórek organizacyjnych). Ponadto kierujący akcją ustala ewentualną potrzebę ewakuacji sprzętu i mienia z obiektu, określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaj ewakuacji.
3. W pierwszej kolejności ratuje się zagrożone życie ludzkie – ewakuację rozpoczyna się od tych pomieszczeń (lub stref), w których powstał pożar lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia, oraz których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać odcięte przez pożar lub zadymienie. Podczas prowadzenia ewakuacji należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej zdolności poruszania się , natomiast zamykać strumień ruchu powinny osoby, które mogą poruszać się o własnych siłach.
4. W czasie trwania ewakuacji zachować ciszę i spokój. Poruszać się szybkim krokiem, bez podbiegania i wyprzedzania innych osób. Nie zatrzymywać się oraz nie poruszać się w kierunku przeciwnym do kierunku ewakuacji.

5. W przypadku odcięcia dróg ruchu dla pojedynczych osób lub grup, należy niezwłocznie dostępnymi środkami , np. telefonicznie lub przy pomocy osób znajdujących na zewnątrz odciętej strefy, powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Ludzi odciętych od dróg wyjścia, a znajdujących się w strefie zagrożenia , należy zebrać w pomieszczeniu najbardziej oddalonym od źródła zagrożenia i w miarę posiadanych środków i istniejących warunków ewakuować z zewnątrz przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek straży pożarnej lub innych jednostek ratowniczych.
6. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych , należy poruszać się w pozycji pochylonej, ze względu na to, że w strefie przypodłogowej dróg ewakuacyjnych panować będzie mniejsze zadymienie. Usta i drogi oddechowe w miarę możliwości zasłaniać chustką zmoczoną w wodzie (sposób ten ułatwia oddychanie). Podczas ruchu przez silnie zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych , należy poruszać się wzdłuż ścian by nie stracić orientacji do kierunku ruchu.
7. Po zakończeniu ewakuacji należy dokładnie sprawdzić, czy wszystkie osoby opuściły poszczególne pomieszczenia . W razie niedogodności stanu osobowego ewakuowanych grup z ilością osób przebywających w obiekcie, należy fakt ten zgłosić.
8. Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Ewakuację mienia, należy rozpocząć od najcenniejszych urządzeń, dokumentów i przedmiotów. Do ewakuacji mienia można wykorzystać wyłącznie sprawne fizycznie osoby.
9. W przypadku przybycia jednostek straży pożarnej w trakcie prowadzenia akcji ewakuacyjnej , kierujący przebiegiem akcji Wójt Gminy Dobrcz lub osobna zastępująca go zobowiązany jest do złożenia zwięzłej informacji o przebiegu ewakuacji, a następnie do podporządkowania się dowódcy przybyłej jednostki ratowniczej.

5.3 Zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas ewakuacji

Wszyscy uczestniczący w ewakuacji , a w szczególności organizujący działania ewakuacyjne w przedmiotowym obiekcie powinni pamiętać, że:

- ewakuację z II kondygnacji należy prowadzić wyłącznie klatkami schodowymi,
- należy wyłączyć dopływ prądu do pomieszczeń i stref objętych pożarem,
- należy usuwać z zasięgu ognia wszelkie materiały palne, cenne urządzenia, walory itp.
- należy przeciwdziałać panice wśród ludzi przebywających w obiekcie (w szczególności osób o ograniczonej zdolności poruszania się), wzywając ich do zachowania spokoju, informując o drogach ewakuacji oraz roztaczać opiekę nad potrzebującymi pomocy.
- nie należy otwierać bez koniecznej potrzeby drzwi do pomieszczeń , które mogą być objęte pożarem (nagły dopływ powietrza sprzyja gwałtownemu rozprzestrzenianiu się ognia) – otwierając drzwi do takich pomieszczeń należy chować się za ich ościeżnicę,
 - nie można dopuszczać do blokowania w pozycji otwartej drzwi wyposażonych w samozamykacze.

5.4 Obowiązki pracowników urzędu po ogłoszeniu alarmu ewakuacyjnego

1. Przerwać natychmiast pracę
2. Opuścić z interesantami pomieszczenia najkrótszą drogą ewakuacyjną prowadzącą bezpośrednio do wyjść na zewnątrz obiektu , ewakuację z II kondygnacji budynku (I piętra) prowadzić wyłącznie klatkami schodowymi
3. Po opuszczeniu obiektu udać się do ustalonego rejonu ewakuacji,
4. Prowadzić stan osobowy ewakuowanych – w przypadku jego niezgodności , natychmiast powiadomić o tym fakcie kierownika akcji ratowniczej,

5. Wykonywać wszystkie polecenia kierującego akcją ratowniczą, jeżeli nie zagraża to ich zdrowiu i życiu.

5.5 Ogólna organizacja ćwiczeń ewakuacyjnych

- sprawdzenie skuteczności sposobu alarmowania o zagrożeniu oraz powiadamiania o konieczności ewakuacji,
- sprawdzenie prawidłowości reakcji personelu w przypadku ogłoszenia alarmu pożarowego,
- sprawdzenie obowiązujących procedur i zasad oraz warunków prowadzenia ewakuacji,
- ocenę i koordynację działań personelu kierowniczego oraz pozostałych pracowników , odpowiedzialnych za prowadzenie i sprawny przebieg ewakuacji,
- zmierzenie czasu potrzebnego na opuszczenie obiektu przez wszystkie osoby w nim przebywające,
- zweryfikowanie obowiązujących zasad postępowania na wypadek pożaru oraz zminimalizowanie możliwości wystąpienia paniki i jej skutków.

Przed każdorazową organizacją działań w tym zakresie, należy wykonać określone czynności mają na celu właściwe przygotowanie praktycznego sprawdzenia organizacji ewakuacji, a w szczególności:

- określenie celów i założeń planowanych działań,
- określenie potrzeb ludzkich i sprzętowych i niezbędnych do przeprowadzenia i dokumentowania działań,

- określenie szczegółowych zadań dla osób wyznaczonych do udziału w planowanych działaniach,
- określenie przebiegu praktycznego sprawdzenia organizacji ewakuacji z podziałem na etapy.

Określenie celów i założeń praktycznego sprawdzenia organizacji ewakuacji sprowadza się do przyjęcia jednego lub kilku celów, wyszczególnionych wcześniej, wg występujących potrzeb, wynikających z doświadczeń i warunków prowadzenia ewakuacji w obiekcie, ze szczególnym uwzględnieniem wniosków wypracowanych w oparciu o wcześniej przeprowadzone sprawdzenia organizacji ewakuacji.

Należy wyznaczyć osoby funkcyjne do przeprowadzenia planowanych działań sprawdzających i dokumentowania tych działań, a w szczególności wyznaczenie osób odpowiedzialnych za:

- ogłoszenie alarmu
- obsługę środków łączności
- pomiar czasu ewakuacji
- przeliczenie osób ewakuowanych
- sprawdzenie pomieszczeń po zakończeniu ewakuacji.

5.6 Sprawdzenie warunków ewakuacji z budynku urzędu

Sprawdzenie warunków ewakuacji z budynku urzędu powinno polegać na sprawdzeniu, czy istniejące warunki ewakuacji zapewniają możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia budynku przy uwzględnieniu liczby osób w nim przebywających, a w szczególności czy:

- zapewniona została dostateczna ilość i szerokość wyjść ewakuacyjnych z pomieszczeń i budynku,
- zachowana jest dopuszczalna długość, szerokość i wysokość przejść w pomieszczeniach oraz dojść ewakuacyjnych w budynku,
- zapewniona została bezpieczna pożarowo obudowa i wydzielone drogi ewakuacyjne,
- na drogach ewakuacyjnych nie zastosowano łatwopalnych wykładzin podłogowych i ściennych,
- wszystkie wyjścia ewakuacyjne są stale dostępne i istnieje możliwość ich natychmiastowego otwarcia,
- nie występują utrudnienia w korzystaniu z dróg ewakuacyjnych z budynku,
- drogi ewakuacyjne są oznakowane w sposób czytelny i zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami.

Szkolenie przeciwpożarowe, okresowe organizuje się przynajmniej raz na pięć lat dla wszystkich pracowników w okresie bezpośrednio poprzedzającym planowane sprawdzenie organizacji oraz warunków ewakuacji.

6. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

6.1 Zaznajamianie pracowników z Instrukcją Bezpieczeństwa Pożarowego

1. wszyscy pracownicy winni znać treść „Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego” i przestrzegać postanowień w niej zawartych,
2. Weryfikacja znajomości wśród pracowników treści „Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego” powinna następować m.in. podczas praktycznego sprawdzania organizacji warunków ewakuacji.

3. Z postanowieniami „Instrukcji Bezpieczeństwa Pożarowego” powinny również zostać zapoznane wszystkie osoby nie będące pracownikami, a będącymi stałymi lub czasowymi użytkownikami budynku lub pomieszczeń albo wykonującymi w obiekcie określone prace lub usługi.

6.2 Przepisy dotyczące obiektu

W stosunku do obiektów wzniesionych przed dniem wejścia aktualnie obowiązującego rozporządzenia z dnia 7 czerwca 2010 r. obowiązują:

- wymagania określone w paragrafie 27 ust. 1 i 2 nie stosuje do obiektów wzniesionych przed dniem 17 stycznia 1993 r.;
 - wymagania określone w paragrafie 18 ust. 2 oraz w paragrafie 19 ust. 1 w przypadku budynków wyposażonych w w hydranty 52 obowiązują przy przebudowie i rozbudowie instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, a także przy nadbudowie, rozbudowie, przebudowie i zmianie sposobie użytkowania obiektu;
 - wymagań określonych w paragrafie 19, ust. 2 nie stosuje się, jeżeli zostały one wyposażone w hydranty 52 zgodnie z przepisami Rozporządzenia ministra Spraw wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 Dz. U. Nr 109, poz. 719. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.
 - wymagań określonych w paragrafie 27 ust. 2 pkt 1 i paragrafie 29 ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do budynków handlowych i wystawowych:
- a) jednokondygnacyjnych, zawierających strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL I o powierzchni powyżej 8 000 m² lecz nie większej niż 10 000 m²,

- wielokondygnacyjnych, zawierających strefę pożarową zakwalifikowaną do kategorii zagrożenia ludzi ZL I o powierzchni powyżej 5 000 m, lecz nie większej niż 8 000 m².
- wymagania określone w paragrafie 6 ust. 1 pkt 7 i 8 oraz ust 2 i 3 powinny zostać spełnione podczas okresowej aktualizacji instrukcji bezpieczeństwa pożarowego, o której mowa w paragrafie 6 ust. 7.
- w stosunku do budynków wzniesionych zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r. Nr 156, poz. 118, z późn. zm.) oraz aktami wykonawczymi wydanymi na podstawie tej ustawy nie stosuje się kryteriów określonych w paragrafie 16 ust.2,
- traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 kwietnia 2006 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 80, poz. 563).

Osoby nie przestrzegające postanowień niniejszej instrukcji i przepisów przeciwpożarowych podlegają sankcjom przepisów wewnętrznych lub kodeksu karnego i kodeksu wykroczeń.

.....
(imię i nazwisko pracownika)

Załącznik Nr 2
do Zarządzenia Wójta Gminy Dobrcz
Nr 71/11

.....dnia.....

Oświadczenie

Niniejszym oświadczam, że zostałem (am) zapoznany (a) z „Instrukcją bezpieczeństwa pożarowego” i zawartymi w niej przepisami przeciwpożarowymi obowiązującymi w budynku Urzędu Gminy w Dobrczu ul. Długa 50, a w szczególności znane są mi zasady i sposoby:

- zapobiegania możliwości powstawania i rozprzestrzeniania się pożaru w obiekcie,

- postępowania na wypadek pożaru lub innego zagrożenia

- ewakuacji ludzi i mienia,

- praktycznego użycia gaśnic znajdujących się na wyposażeniu obiektu.

„Instrukcję bezpieczeństwa pożarowego” przyjmuję do wiadomości i zobowiązuję się przestrzegać jej postanowień.

.....

(podpis pracownika)

Przyjęto do akt personalnych, dnia.....

.....
(imię i nazwisko)

Załącznik Nr 3
do Zarządzenia Wójta Gminy Dobrcz
Nr 71/11

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że nadzorując prace remontowe które są niebezpieczne pod względem pożarowym w Urzędzie Gminy w Dobrczu, ul. Długa 50, zapoznałem się z „Instrukcją bezpieczeństwa pożarowego” i zobowiązuję siebie i swoich pracowników do przestrzegania niniejszej instrukcji oraz innych obowiązujących przepisów bezpieczeństwa pożarowego.

(pieczęć firmy)

.....
(podpis)

Rodzaje gaśnic przeciwpożarowych

Załącznik Nr 4
do Załącznika Wójt
Gminy Dobrcz
Nr 71/11

Zastosowania i oznaczenia kolorem zgodnie z normą
BS EN 3 : 1996

Zawartość gaśnicy jest oznaczona kolorowym paskiem na korpusie
gaśnicy

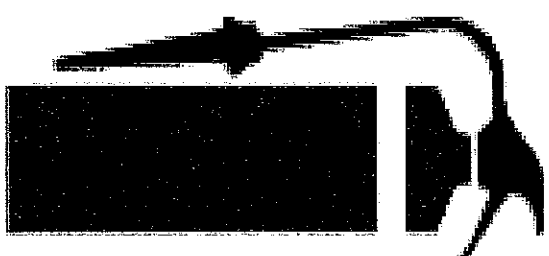
WODA

Do gaszenia pożarów
drewna, papieru, tkanin
i innych ciał stałych

PROSZEK

Do gaszenia pożarów
cieczy i urządzeń
elektrycznych

PIANA

Do gaszenia pożarów
cieczy
NIE STOSOWAĆ do
gaszenia pożarów
urządzeń elektrycznych
lub metali

**DWUTLENEK
WĘGLA**

Do gaszenia pożarów
cieczy i urządzeń
elektrycznych
NIE STOSOWAĆ do
gaszenia pożarów
metali

Podstawowe zasady gaszenia pożaru przy pomocy gaśnic

Załącznik Nr 5
do Zarządzenia Wójta Gminy
Dobrcz
Nr 71/11

1. Zbliżyć się do pożaru zgodnie z kierunkiem wiatru (wiatr w plecy).
2. Uruchomić gaśnicę (zgodnie z instrukcją) i skierować strumień środka gaśniczego na źródło ognia
 - a) w przypadku płonących poziomych powierzchni kierować strumień gaśniczy na powierzchnię płonącą zaczynając od najbliższego brzegu, strumień kierować prawie równolegle do powierzchni płonącej,
 - b) płonące spadające z góry na dół krople lub ciekącą ciecz palną gasić kierując strumień gaśniczy od góry do dołu,
 - c) powierzchnie pionowe gasić od dołu do góry.
3. W przypadku konieczności gaszenia pożaru większą liczbą gaśnic, należy zastosować je jednocześnie.
4. Po ugaszeniu dopilnować aby nie doszło do wtórnego zapłonu.
5. Gaśnice po ich użyciu skierować do warsztatu.

DOBRE	ŹLE
	
	
	
	
	
	
	
	

Gaśnice proszkowe

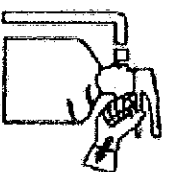
Gaśnica proszkowa GP-6X-ABC

Przeznaczona jest do gaszenia
pożarów grupy A, B i C

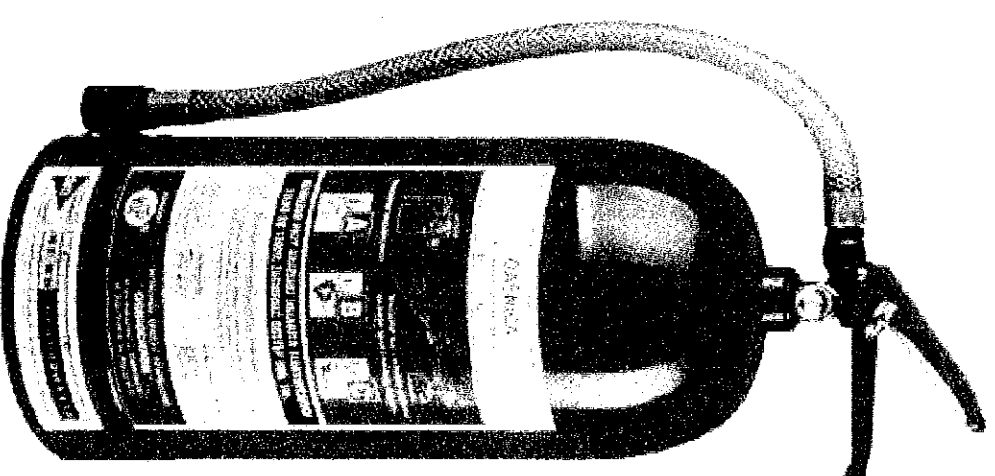
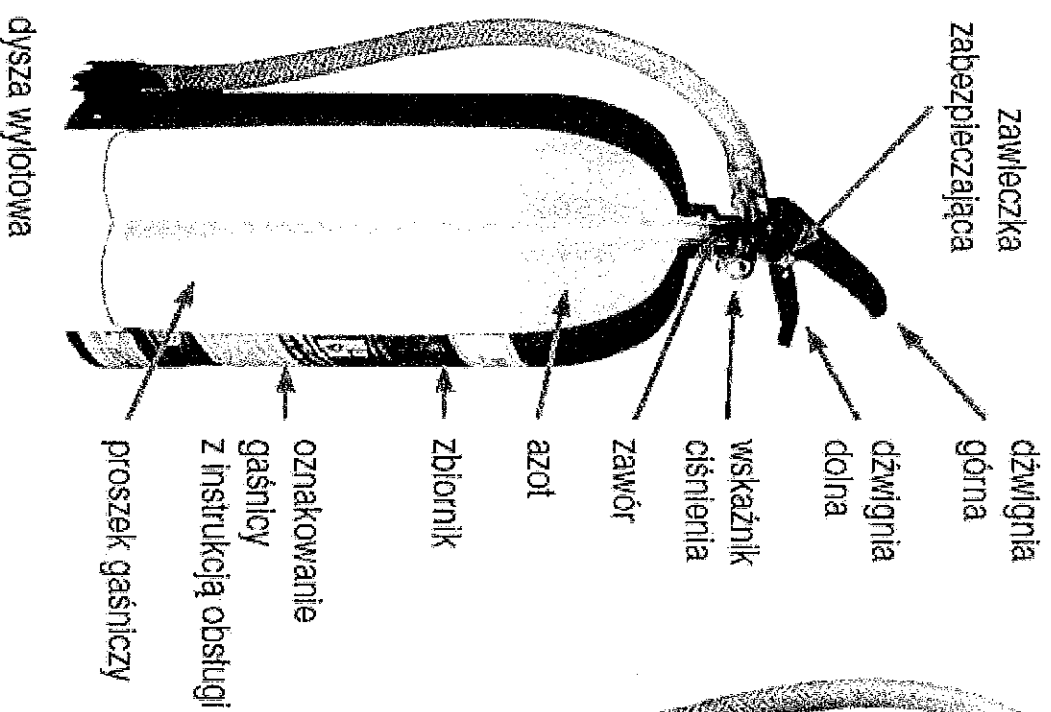
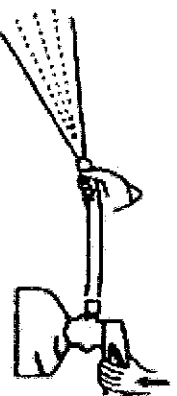

Obsługa gaśnicy:

1. Wyciągnąć
zabezpieczenie

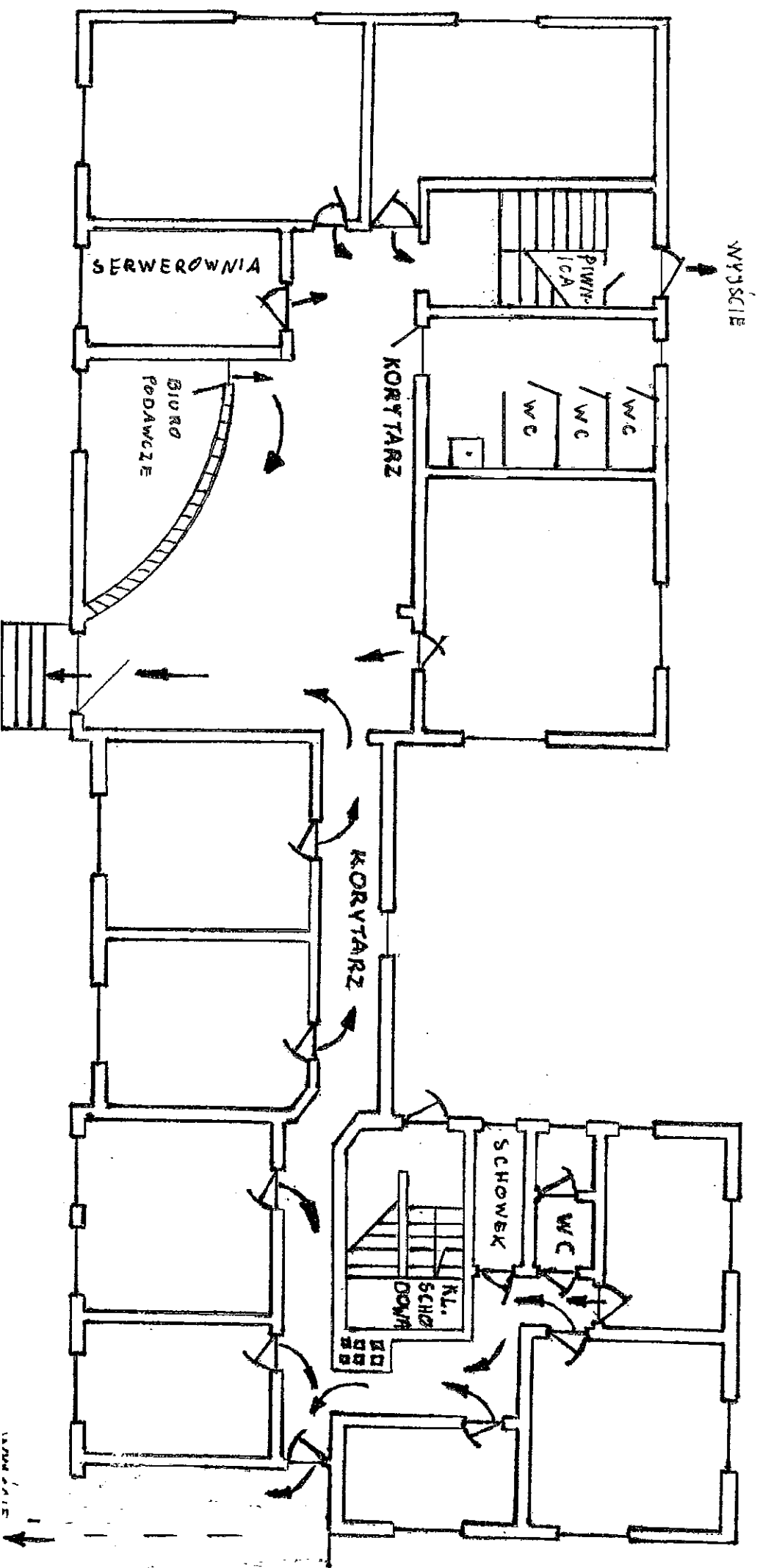
2. Wyjąć wąż
z uchwyty,
skierować na
źródło ognia,
naciśnąć dźwignię

URZĄD GMINY w DOBRZCU

Plan ewakuacyjny

Parter

URZĄD GMINY w DOBRZCZU
Plan ewakuacyjny
Piętro

